

[Socialministeren.]

Sags tredie Behandling, er saa forskellige fra dem, der blev fremsat ved første Behandling, at der er nogen Grund for mig til at inlade mig i en længere Diskussion. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa og korte Bemærkninger.

Til Venstres ærede Ordfører (Søren P. Larsen) vil jeg gerne sige, at med den Indsigt, han har eller, hvis man vil udtrykke det saadan, efterhaanden har faaet i denne Lovgivning, ved han lige saa vel som vi andre, at hverken de vedtagne Kriselove, den stedfundne eller stedfindende Nedgang i Arbejdsløsheden eller Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens §§ 31 og 32 vil overflødigere Foranstaltninger som de her foreslaaede, i hvert Fald ikke i indeværende Finansaar, og længere skal denne Lov jo ikke gælde. Skulde det saa mod al Forventning, men ikke mod Forhaabningerne, gaa saaledes, at det ærede Medlem fik Ret, kan man jo til næste Foraar standse denne Lovgivning.

Det forbavser mig ikke, at det ærede Venstreparti ikke vil forlange Tidsfristerne overholdt. For det første vilde det være meget mærkeligt efter den Forsonlighed, som i øvrigt præger det ærede Medlem for Tiden, naar det drejer sig om sociale Foranstaltninger, men dernæst vilde det dog være besynderligt overhovedet at tænke sig Muligheden af et Krav om Tidsfristernes Overholdelse overfor et Forslag, om hvilket man udtrykkeligt har udtalt, at man nærer megen Sympati for det.

Derimod har den ærede Ordfører for Venstre Ret i, at Regeringen ikke med dette Forslag gaar til Ondets Rod. Det har Regeringen heller aldrig paastaet. Ondets Rod er imidlertid ikke den forholdsvis ligegyldige Omstændighed, der er fremhævet, og som nu kører rundt i alle Venstrebladene, og som man lægger særlig stor Vægt paa, at der er visse Fag og visse Tariffer, der er til Hinder for, at de unge kan faa den Beskæftigelse, de i øvrigt vilde have kunnet faa. Ondets Rod er Verdenskrisen i Forbindelse med Toldafspærringerne og hele det System, hvori vi lever, og det har Regeringen virkelig ikke tænkt sig Muligheden af at kunne komme til Livs ved Love af denne Art.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tarifferne ved det ærede Medlem ogsaa godt, at det ligger overordentlig forskelligt i de forskellige Fag. Han ved tillige, at naar dette Argument er fremhævet af Socialministeriet i Øjeblikket, saa er det ikke

noget som helst Udtryk for en Mening om, hvorvidt disse Tariffer er for høje eller for lave, men selvfølgelig Udtryk for, at i Tider, hvor der er meget stor Arbejdsløshed, vil kun de dygtigste i Faget, og det er sjældent de helt unge, have Chance for at komme i Betragtning. Ikke des mindre forhandles dette Problem, og jeg kan godt sige til den ærede Ordfører for Venstre, naar han ønsker, at der tages Forhandling op, at saadanne Forhandlinger føres.

Med Hensyn til Udgifterne er jeg ganske enig i de Betragtninger, der er fremsat af den ærede Ordfører for det radikale Parti, og det samme gælder med Hensyn til Bemærkningerne om selve Lovforslagets Karakter og nærmere Formaal, som det blev skildret af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti.

Jeg skal derfor slutte med et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti. Denne ærede Ordfører tog af mere nærliggende end anerkendelsesværdige Grunde en Resolution, der er vedtaget af Socialdemokratisk Ungdoms Hovedbestyrelse, til Indtægt. Jeg var selv til Stede ved det Møde, og hvis denne Resolution ikke havde passet mig, havde jeg vel gjort, hvad jeg kunde for, at den ikke blev vedtaget. Jeg er enig med denne Resolution, men hvad staar der i den? Der staar „Den frivillige Arbejdstjeneste, saaledes som den er udformet i Tyskland og Østrig, anser...“ o. s. v. Dette Forslag er netop ikke udformet saaledes, som tilsvarende tyske Forslag er, og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen vil, uanset at hans Blad ustandselig sammenligner den danske Regering med den nuværende tyske og i det hele gør sig skyldig i en Række Fejltagelser, der i hvert Fald ikke kan betragtes som Unøjagtigheder, men snarere maa karakteriseres med et andet Ord, der ender paa -agtigheder — dette ærede Medlem vil meget godt vide, at Forholdene i Tyskland ikke kan sammenlignes med Forholdene herhjemme, Mentaliteten heller ikke, Forslagene endnu mindre.

Det er ogsaa ganske overflødigt for den ærede kommunistiske Ordfører at fremhæve, at det, de unge først og fremmest kræver, er Arbejde, at fremhæve det overfor en Regering, der hele Vinteren har været beskæftiget med at fremskaffe saa meget Arbejde, som aldrig tidligere har været Tilfældet.

Naar den ærede Ordfører endelig slutter med, at det vedtagne Ændringsforslag er reaktionært, idet det gaar ud paa at flytte